

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

શ્રાવણુ

||

ભાદરવો

卐

પુસ્તકં

૯૧ મું

અંક-૧૧ મા

卐

૭ મી

ઓક્ટોબર

૧૯૭૫

卐

કાવ્ય

મંત્ર તંત્ર ઔષધ નહી, જેથી પાપ પગાય;
વીતરાગ વાણી વિના, અવર ન કોઈ ઉપાય.

વચનામૃત વીતરાગનાં, પરમ શાંત રસ મૂળ;
ઔષધ જે ભ્રમ રોગનાં, કાયરને પ્રતિકૂળ.

જ્ઞાની કે અજ્ઞાની જન, સુખદુઃખ રહિત ન કોય;
જ્ઞાની વેદે વૈયથી, અજ્ઞાની વેદે રોય.

નથી ધર્યો દેહ વિષય વધારવા;
નથી ધર્યો દેહ પરિગ્રહ ધારવા.

જન્મ જરા ને મૃત્યુ, સુખ દુઃખના હેતુ;
કારણ તેનાં બે કથાં, રાગદ્વેષ અણુહેતુ.

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર પ્રણીત પુણ્યમાળા

શ્રાવણુ

||

ભાદરવો

卐

વીર

સંવત

૨૫૦૧

卐

વિદંભ

સંવત

૨૦૩૧

卐

:- પ્રગટ કર્તા :-

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૧ મું :: વાર્ષિક સુવાજનમઃ
પોસ્ટેજ સહિત ૬-૫૦

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પા નં.
૧.	શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય કૃત	સ્વ. મા. શામભાઈ હે. દેશાઈ	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	લેખક : શરણાર્થી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષષ્ટિશક્તાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી	૫
૪.	ધર્મદત્ત અને સુરૂપાની કથા	શ્રી ધર્મિલકુમાર ચરિત્ર ભાષાંતરમાંથી	૭
૫.	સમતા રસ પીએ	રતીલાલ માણેકચંદ શાહ	૮
૬.	સર્વોદયની ચાની	લે. આચાર્ય અયોકચંદ્ર સૂ. મ.	૧૦
૭.	શ્રમણ ભગવાન મહાવીર	શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મં	૧૨
૮.	ભગવાન મહાવીરનાં અંતિમ દેશનામાંથી	રતીલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૩
૯.	વિશ્વ માન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૪
૧૦.	ઓં સ્વાહા	ડાયાભાઈ મોતીચંદભાઈ વકીલ	૧૫
૧૨.	નીતિ		૧૬

અહિંસા ઇવજ

(ચલતી)

અહિંસા અહિંસા અહિંસા જગાવો

મહાવીરની આજ્ઞાને દિલે વસાવો અહિંસા ટેક ૧

જીવ હિંસા કોઈ કર્યો નહિ.

કોઈ જીવોને રણશે નહિ

જીવો અનાથ ગરીબ પશુના જ્ઞાન બચાવો અહિંસા-૨

જીવો તમોને જીવવા દો

સુખ આપીને સુખ લીએ

જીવો જગતના જીવવું ચાહે તેને જીવાડો અહિંસા-૩

દયા જ્ઞાન દીનને આ પો

હુઃખી જીવોનાં હુઃખ કાપો

શુભાશિષ એ જીવોના લઈ જીવન અજવાળો અહિંસા-૪

લે:- અમરચંદ માવજી શાહ

પુસ્તક હર મુ.
અ ક ૧૦-૧૧ મે।

શ્રાવણ-ભાદરવે।

વીર સં. ૨૫૦૧
વિક્રમ સં. ૨૦૩૧

શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય કૃત 'સિંહુર પ્રકર'નું (ગુજરાતી ભાષાંતર)

સિંહુર પ્રકર સ્તપઃ કરિ શિરઃ કોઠે કપાયા (ક) રવી
દાવાચિં નિચયઃ પ્રબોધ દિવસ પ્રારંભ સૂર્યોદયઃ ।
મુકિત સ્ત્રી વદનેક કુચકુ કંકુમ રસ, શ્રેયસ્તરોઃ પ્રલસવ
પ્રોલસાસઃ કમયાં નખદ્યતિ ભરઃ પાર્શ્વપ્રભોઃ પાતુવઃ ॥

તપરૂપ ગજના ગણ સ્થલમાં, કુંકુમના ઢગલા જોવી
કપાય અટવીમાં દાવાનળ, જ્ઞાનોદયમાં રવિ જોવી.
મુકિત સ્ત્રીના (મુખ) સ્તનપર કંકુ, કલ્પતરૂનાં અંકુરો.
પાર્શ્વપ્રભુના નખની કાંતિ, સર્વ જીવેનું શ્રેય કરો (૧)

રચયીતા.: રવ. મા. શામજીભાઈ હેમચંદ દેશાઈ

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લેખક : શરણાચી

શ્રી શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથ સદૈવાહે.ટિન નયન

તેણે આપણા ગૌતાઢ્ય પાર્શ્વભાગમાં પડાવ નાખ્યો છે, બધે ઠેકાણે જય મેળવીને પટખંડ ભરતને દબાવી ગર્વિષ્ટ થયેલો તે આજે આપણને દબાવીને નમાવવા ઈચ્છે છે “નુચ્ચો આ બાણ તે આપણી પાસે દંડ અને સેવા માગે છે. વિનમિ વિદ્યધરપતિએ બાણ ભેઈને નમિને ઠલું

એ એમના મનમાં શું સમજે છે? વડીલ થઈને પોતેજ મર્યાદાનો ભંગ કરે છે. તણુકાદણી આપણને આપ્યું નથી. આપણને તો દાદાજીએ આપ્યું, છે છતાં નાકક આપણને દબાવવા આપ્યો છે. તો આપણે પણ આપણો ભૂજ દંડ બતવો ભેઈએ! નમિએ શુદ્ધાચી સર્વ સમક્ષ કહ્યું.

આપણા કુટુંબમાં એ વેરા છે પૂજ્ય દાદાજી ઋષભદેવે તેમનાં પેના તરીકે સ્થાપ્યા તો તેમણે આપણી ઉપર રહેમની નજરે બેવું તો દૂર નહું, પણ આનો સેવકની જેમ આપણી પામે દંડ માંગીને તાબેદાર બનાવવા ઈચ્છે છે!”

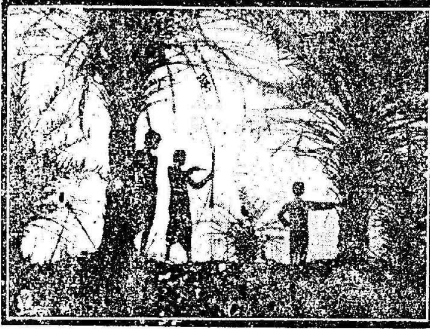
ભલે તો આપણે પણ ઋષભદેવના પુત્રો છીએ એને પણ આપણું બળ બતાવીએ વિજયના મદમા મસ્ત અનેલો ભરત આપણા વિદ્યાધરાનું બળ (બાહુબળ) ભલે દેખે દેખે” હી છ ખંડ છતીને આવેલા. ભરતચક્રી સામે યુદ્ધ કરવાને બંને વિદ્યાધરાએ શુર તૈયાર કયું વિદ્યાએના પ્રભાવથી યુદ્ધની અનેક લીલા કરતા અને દુષ્મનો તે આંજ નાખતા તેમના સૈન્યો ચક્રવર્તીના સૈન્યો ઉપર ધસી ગયા. મહાજબર યુદ્ધ થયું વિદ્યાધરા વિદ્યાના બળે કીરને નવા નવા સ્વરૂપે કરતા, નવા નવા આયુધો રચતા અને સેના સૈન્યનો નાસ કરવા ને પોતાની સર્વે નવી નવી વિદ્યાશક્તિએ અજમાવતા ચક્રવર્તીના સૈન્યમાં રહેલા તેના અંગરક્ષકો યક્ષો વિદ્યાધરા કરતાં ઘણી શક્તિવાળા હતા. જેથી વિદ્યાધરાની દરેક વિદ્યાએ યક્ષો નિષ્ફળ લાગ્યા જેમ જેમ વિદ્યાધરા નવીન વિદ્યાઓ અજમાવે તેમ તેમ યક્ષતાઓ તેનું નિવારણ કરે. એવી રીતે યુદ્ધ કરતા. (ક્રમશઃ)

卐-(૪)-卐

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરૂષ અસ્તિભાધી

વાહનસહિત દુર્લભપુરમાં પ્રવેશ કર્યો. તત્કાળ નલકુબર તૈયાર થઈ યુદ્ધ કરવાને આવ્યો; પરંતુ હાથી જેમ ચામડાની ધમણને પકડી લે. તેમ વિભીષણે સહજમાં તેને પકડી લીધો. સુર અને અસુરોથી અભય એવું દંડ્રસંબધી મહાદુર્ધર સુરશન ચક્ર રાવણને ત્યાંથી પ્રાપ્ત થયું. પછી નલકુબર નમી પડ્યો. એટલે

રાવણે તેને તેનું નગર પાછું સોંપી દીધું; કારણ કે પરાક્રમી પુરુષો જેવા વિજયના અર્થો હોય છે તેવા દ્રવ્યના અર્થો હોતા નથી. પછી રાવણે ઉપરનાં કહ્યું—‘હે ભદ્રે? મારી સાથે વિનયથી વર્તનાર અને તારા કુળને યોગ્ય એવા તારા પતિને જ તું અંગીકાર કર; કારણ કે તે મને વિદ્યદાન કર્યું. તેથી તું તો મારા શુરુસ્થાને છે, તેમજ પરસ્ત્રી એને હું માતા અને બહેન તરીકે જ ભેડું છું તું કાસધ્વજની પુત્રી છે અને સુંદરીના ઉદરથી ઉત્પન્ન થયેલી છે. તો બન્ને કુળમાં શુદ્ધ એવી તને કલંક ન લાગે.’ આ પ્રમાણે કહી તેને નલકુબર રાજાને સોંપી. બાણે રીસાઈને પિતાને ઘરે ગયેલી સ્ત્રી નિર્દોષપણે પાછી આવે તેમ તે આવી. રાજા નલકુબરે રાવણનો મોટો સત્કાર કર્યો.

પછી ત્યાંથી રાવણ સેનાની સાથે રથનૂપુર નગરે આવ્યો. રાવણને આવેલે સંભળીને મહાબુદ્ધિમાન સહસ્ત્રાર રાજાએ પોતાના પુત્ર દંડ્રપ્રત્યે સ્નેહપૂર્વક કહ્યું—‘હે વંદ્ય! તારા જેવા મોટા પરાક્રમી પુત્રે જન્મ લઈને બીજા વંશની ઉન્નતિ ન્યૂન કરી આપણા વંતને પરમ ઉન્નતિને પમાડ્યો છે. આ બધી બાબત તે એકલા પરાક્રમથી જ કરેલી છે; પરંતુ હવે નીતિને પણ અવકાશ આપવો જોઈએ. કોઈ વાર એકાંત પરાક્રમી વિપત્તિને પણ આપે છે અષ્ટાપદ વિગેરે બલિષ્ઠ પ્રાણીઓ એકાંત પરાક્રમથી વિનાશ પામે છે. આ પૃથ્વી હંમેશાં બલવાનથી પણ અતિ બલવાન વીરોને ઉત્પન્ન કરે છે; માટે ‘હું સર્વથી વિશેષ પરાક્રમી છું’ એવો અહંકાર કોઈએ કરવો નહીં. હાલમાં સુકેશ રોક્ષસના

* પૂર્વે સહસ્ત્રાર રાજાએ દીક્ષા લીધ તો અધિકાર આવી ગયો છે, પણ તે આ યુદ્ધ થયા પછીની હકીકત સમજવી + અષ્ટાપદ પર્વત.

卐(૫)-卐

૬]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

કુળમાં સુચરમાન સ્વકાપતિ રાવણ નામે એક વીર ઉત્પન્ન થયેલો છે, જે સર્વતા વીરતાવને કરનારો છે. પ્રતાપમાં સૂચ્યો જેવો છે, અને સહસ્રાંશુ જેવા વીરને કબજે કરનારો છે. વળી તેણે લીલામાત્રમાં કેલાસ+ પર્વતને ઉપાડ્યો હતો, મરુત રાજના યુગ્મનો ભંગ કર્યો હતો, જંબૂદ્વીપના પતિ યક્ષરાજથી પણ તેણે મન હોશ પામ્યું તોડાતું. અહીં તો પ્રભુની પાસે પોતાની ભુજવીભાવડે ગાયન કરતો. જોઈને સંતુષ્ટ થયેલા ધરણેદ્ર તેને અપોઘ શકિત આપી છે અને પ્રભુ, મંત્ર તમા ઉત્સાહ એ ત્રણે શકિતથી તે ઉન્નિત છે. વળી જાણે તેની બે ભુજા હોય તેવા તેની સરખા બે ભાઈએ (કુંભકણ અને વિભીષણ)થી તે ઉત્કટ છે, એ રાવણે તારા સેવક ગૌશ્રવણને તથા યમને ક્ષણમાત્રમાં ભગ્ન કરી દીધા વાલીના ભાઈ વાનરપતિ સુગ્રીવને પોતાનો પત્તિ કર્યો છે અને જેની આસપાસ અગ્નિનો દુર્લભ્ય કિલ્લો હતો એવા દુર્લભ્યપુરમાં પણ પ્રવેશ કરીને તેના અનુજ ભાઈએ નલ-કુબરને પણ કબજે કર્યો છે એવો તે વીર રાવણ અત્યારે નારી સાંમે આવ્યો છે: તો પ્રલયકાળના અગ્નિ જેવો એ ઉદ્ભવ રાવણે પ્રણિપાતરૂપ અમૃતવૃષ્ટિથી શમી જશે, તે સિવાય શાંત થશે નહિ માટે તારી રૂપવતી નામે સ્વરૂપવતી પુત્રી રાવણને પરણાવ કે જેથી એવો સંબંધ બાંધવાને લીધે તારે તેની સાથે ઉત્તમ સંધી થશે, પિતાના આવા વચન સાંભળી ઇંદ્ર કોપ કરી બોલ્યો કે—“હે પિતા! આ વધ કરવા લાયક રાવણને મારી કન્યા કેમ કરીને આપું? કારણ કે તેની સાથે આધુનિક વૈર નથી પણ વંશપરંપરાનું વૈર છે. પિતા વિજયસિંહને તેના પક્ષના રાજાએ મારી નાખ્યા હતા તે સંભારો. તેના પિતામહ માંળીને માથે જે મેં કયું હતું તે આને મથે કરીશ. એ ભલે આવે તે કોણ માત્ર છે? તમે સ્નેહને લીધે ભીરુ થયો નહિ. સ્વભાવિક ધૈર્યને ધારણ કરો તમે તમારા પુત્રનું પરાક્રમ ઘણીવાર જોયેલું છે. શું તમે મારા પર કંઈને નહિયો નથી?”

આ પ્રમાણે ઇંદ્ર કહેતો હતો. તેવામાં દુર્ધર રાવણે રથનુપુરનગરે આવીને પોતાની સેનાવડે તે નગરને ઘેરી લીધું. મહાપરાક્રમી રાવણે પ્રથમ હૂત મોકલ્યો તે હુતે મિષ્ટ વચનોવડે ઇંદ્રને કહ્યું કે—“હે ઇંદ્ર! જે રાજાઓ વિદ્યા અને ભુજબળથી ગર્વિષ્ટ હતા તે આંવેએ આશીને કોટ ધરી રાવણની પૂજા કરેલી છે. રાવણની વિરમૃતિથી અને તમારી શરણતાથી આટલો કાળ ચાલ્યો ગયો, પરંતુ હવે ભક્તિ બતાવવાનો તમારે સમય આવ્યો છે તેથી તેના પ્રત્યે ભક્તિ બતાવો અથવા શકિત બતાવો. જો ભક્તિ અને શકિત બંનેથી ભક્તિ થશે તો એમના એમ વિનાશ પામી જશે.” ઇંદ્ર બોલ્યો કે—“હે હૂત! દીન રાજાઓએ તેને પૂજ્યો તેથી તે રાવણ અત્ત થઈ ગયો છે તોટલા માટે તે મારી પાસેથી પણ પૂજની વારછા કરે છે, પરંતુ આટલો કાળ તો રાવણનો જેમ તેમ સુખને માટે ગયો પણ હવે તેનો આ કાળરૂપ કાળ આવેલો છે; માટે તું તારા સ્વામીને કહે કે તે ભક્તિ અથવા શકિત બતાવે. જો ભક્તિ અને ભક્તિએ રહિત થશે. (ક્રમશઃ)

ઉપદેશક કથાસંગ્રહ (૧) ધર્મદત્ત અને સુરપાની કથા [કુમિત્ર અને સ્ત્રીચરિત્ર વિષે]

દુષ્ટ ગંગદત્તે ધર્મદત્તને ઘેર જઈ રાજસભામાં થયેલી વાત તરત સુરપાને કહી સાંભળાણી અને ધર્મદત્તે તેને આપેલા યવની પ્રાર્થના કરી, સુરપાએ ધર્મદત્તને જીવિત થકી પણ વેદલસ એવા યવ પોતાના ચારને આપીને તે જગાએ બીજા યવ મૂકી દીધા અને તેણી કહેવા લાગી કે “હે નાથ ! જ્યારે સમય આવે ત્યારે એ હાથે કરીને તમે મને જ ગ્રહણ કરજો, લગ્ન સમયે મારા સ્વામીએ મને એક હાથે ગ્રહણ કરી છે, પણ તમે મને એ હાથે ગ્રહણ કરજો. જો, સુવર્ણરત્નાદિ વસ્તુના લોભમાં જીવતી નગતી મને ન ભૂલી જતા”

સુરપાનાં વચન સાંભળીને ગંગદત્ત બોલ્યો: “પ્રિયા વહાલી ! ધીરજ રાખ ! એ હાથે હું તને જ લઈશ” એ પ્રમાણે સ્નેહથી તેણીને મનાવતો તે જલદી પોતાનું કાર્ય કરીને ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. સમય થતાં ધર્મદત્ત પણ પોતાને ઘેર આવ્યો અને રાજસભામાં મિત્ર સાથે જે વાત બની હતી તે પત્નીને સરળ સ્વભાવે કહી સાંભળાવી, કેમ કે ‘સરળસ્વભાવી માણસ શત્રુને પણ ગુપ્ત વાત કહી દે છે

પતિની વાણી સાંભળીને સુરપા બોલી-“તમે આ શું અનુચિત કાર્ય કર્યું ? સરતમાં તમે હારો ને મને એ ગ્રહણ કરે તો તેનો કોણ નિષેધ કરશે ?” એમ બોલતી તેણી ઉપપતિનાં (બરના) ધ્યાનમાં રક્ત ચિત્તવાળી થઈ

“હું જાણું છું કે તું મારા આ કાર્યથી ભય પામે છે, પણ એ કોઈ રીતે સરતમાં મને જીતે તેમ નથી.” આ પ્રમાણે કહીને તે સુરપાને ધીરજ દેતો હતો, છતાં કૃત્રિમ ખેદ કરતી તેણીએ ચારના વિયોગે દુઃખે કરીને રાત્રિ પસાર કરી.

પ્રભાતમાં તેણીના આપેલા યવ લઈને મિત્રની સાથે વિશ્વાસથી કઠાયેલો ધર્મદત્ત રાજસભામાં આવ્યો. ધર્મદત્તનું કુતૂહલ જોવાને સભા ચિકાર ભરાઇ હતી. કૌતુક જોવામાં અતિ ઉત્સુક ચિત્તવાળા રાજાએ ધર્મદત્તને યવ ઉગાડવાની આજ્ઞા આપી સભાજનો પણ આતુક નયને જોવા લાગ્યા. રાજાની આજ્ઞા મળવાથી ધર્મદત્તે યવને જમીનમાં વાળ્યાં, જળસિંચન કર્યું, પણ હાવાગ્રિથી દગ્ધ થયા હોય તેની માફક વારંવાર જળથી સિંચતાં છતાં તે ન ઉગ્યા. જેમ શુરુ ભણાવી ભણાવીને થાકે પણ જડ શિખરને લાલ થાય નહિ તેમ ધર્મદત્ત સિંચી સિંચીને વિષણુ ચિત્તવાળો થયો, છતાં યવને અંકુર માત્ર પણ ન ફૂટ્યા. (કેમશ)

卐-(૭)-卐

સમતા રસપીઓ

લે:- રતિલાલ માણિક્ય શાહ-નડીયાદ

સુખ:દુખના સંદર્ભમાં એટલું સમજી લેવું જોઈએ કે જગતના કોઈપણ પદાર્થો સુખ કે દુઃખ આપી શકતા નથી. સુખ કે દુઃખ તે તો આપણે પૂર્વે કરેલા કર્મોનો વિપાક થાય છે ત્યારે ઉદયમાં આવે છે, એટલે કે પૂર્વે કરેલા કર્મોનું જ તે ફળ છે; તેમાં નિમિત્ત ભૂત અન્ય જણાય પણ તે તો નિમિત્ત માત્ર છે, હવે જો આપણે તે નિમિત્તને જ વળગીને સુખ દુઃખ આપનાર પર રાગ કે દ્વેષ કરીએ તો પાછા નવા કર્મો ઉત્પન્ન કરીએ છીએ તે ન ભુલવું જોઈએ અને તે ભોગવવા જ રહ્યા.

જગતના અન્ય પદાર્થોના સંપર્કમાં આવતા સુખ દુઃખના પ્રસંગો ઉભા થતા જણાય છે. આ પ્રસંગમાં જ્ઞાની સિવાય બીજા કોઈને અન્યનો સ્વભાવ સ્વીકારે પસંદ આવતો નથી. પોતાનો સ્વભાવ સારો લાગે છે. અને અન્યના સ્વભાવમાં કોઈને કોઈ દોષ જણાય છે. જે પરિણામમાં બીજાના સ્વભાવમાં દોષ જણાય છે, તે પરિણામમાં તેનાથી તેને દુઃખ જણાય છે; તેથી સમતા કેળવવી આવશ્ય છે.

પ્રતિકુળ સ્વભાવવાળા પ્રાણીઓનો સામનો કરવા લાગીશું તો, સંઘર્ષ કરાવી બંધ થશે નહિ કારણ કે પ્રતિકુળ સ્વભાવનાં પ્રાણી પ્રદાર્થો આ જગતમાં ટોટો નથી. માણસને પોતાના સ્વભાવમાં જે ખામી લાગે છે, તે પ્રયત્નો કરવા છતાં જરૂરી દુર થતી નથી, તો અન્યના સ્વભાવમાં જે ખામીઓ જણાય છે તે કેવી રીતે બદલાય? તેથી વ્યવહારને સારો રાખવા માટે, જે વ્યક્તિઓ સાથે આપણે સંપર્કમાં આવીએ તેમાં જે જે સ્વભાવ જેટલો આપણને અનુકુળ લાગે, તેટલાથી કામ લેવાથી આપણને સંતોષ રહેશે કારણ કે ત્યાં સમતા સાધી શકાય છે.

સાચો પુરુષાર્થી માણસ તે છે, કે જે બીજા પ્રાણી પદાર્થોના સંદર્ભમાં પોતાની શાંતિ હુંપત કરી દેતો નથી. યુદ્ધમાં અનેકની કતલ કરનાર વીર કહેવાતો નથી. પરંતુ જેનો સ્વભાવ બીજાના કાર્યથી હુંપત થતો નથી (ચલાયમાન થતો નથી) તેજ વીર છે. જ્યારે જ્યારે ચિત્તમાં મૂળ સ્વભાવ પર અશાંતિનો સ્વભાવ આવી જાય ત્યારે તેને વિલીન કરીને મૂળ શાંતિમાં આવી જવું અને શાંતિથી ચલાયમાન ન થવું તેને 'અજિત સ્વભાવ' કહે છે. સત્ય હકીકત એ કે પ્રત્યેક હુજૂરોને સુધારી શકાતા નથી, તેથી પોતાના સ્વભાવથી વિચલિત થવું નહિ. આપણે તો એટલું કરવાનું છે કે આપણે આપણું ચિત્ત ચલાયમાન ન થવા દેવું. આકુળ-વ્યાકુળ થવું તેનું નામ દુઃખ છે અને શાંતિ એટલે જ સુખ છે.

રસ્તે ચાલતી પ્રત્યેક વ્યક્તિ સાથે આપણે ઝગડયા કરીશું તો મંઝિલે ક્યાંથી

૬-(૮)-૬

પહોંચી શકીશું ? કારણ કે તેની પછવાડે જ આપણે સમય વેડફાઈ જાય. બીજા પ્રાણી કે પદાર્થો મને સુખ પ્રદાન કરે તેવી આશા રાખવી વ્યર્થ છે, કારણ કે આ જગતમાં કોઈ કોઈનું ભુલું કે ભલું કરીજ શકતું નથી કારણ કે જે કાંઈ બને છે તે પોતાને કર્મોદિન બને છે, કદાચ તે નિમિત્ત રૂપ થાય એટલું જ જેમકે કુતરાને કોઈ પથ્થર મારે તો તે પથ્થર ને બટકા ભરવા દોડે છે, પરંતુ મારનાર તરફ દૃષ્ટિ દોડવતો નથી, પરંતુ સિંહને કોઈ ગોળી મારે તો તેની દૃષ્ટિ ગોળી તરફ જતી નથી પણ મારનાર તરફ જ જાય છે. તેવી રીતે આપણે પણ નિમિત્ત તરફ દૃષ્ટિ ન દોડાવતા તેના મૂળમાં રહેલા જે કર્મ તે તરફ દોડાવવી જોઈએ એટલે કે કર્મોના ખાતમે યોદ્ધાવયો જોઈએ જેથી અક્ષય સુખની પ્રાપ્તિ થાય. વાસ્તવિક રીતે તો સત્ય એ છે કે પોતાનો આત્માજ સુખ અને આનંદ મય છે, સાચુ સુખ તેની અનુભૂતિથીજ પ્રાદુર્ભૂત થઈ શકે તેમ છે. બહારના પદાર્થોમાંથી સુખ પ્રાપ્ત કરવાની અપેક્ષા સેવવી એ ભુલ છે. સંસારમાં મોનેહું સુખ તે સાચુ સુખ નથી કારણ કે તે અક્ષય નથી. તેની પછવાડે દુઃખ આવીને ઉભું જ હોય છે. સાચુ સુખ તેને કહી શકાય કે જે અક્ષય હોય કાયમી ટકે તેવું હોય માટે પ્રત્યેક પ્રસંગે તટસ્થ વૃત્તિ કેળવવી.

આ જડ દેહથી નૈતન્ય આત્મા જુદો જ છે, ફક્ત ભેદ, જ્ઞાન કરવાની જ જરૂર છે જ્યાં સુધી આપણી દૃષ્ટિ દેહ ઉપર જ છે ત્યાં સુધી આત્માને ઝોળખી શકાતો નથી, નેની અનુભુતિ થઈ શકતી નથી.

આપણે જ્યારે ચિત્તરૂપી આકાશ, અહંકારરૂપી વાદળા તથા તૃષ્ણારૂપી વર્ષાથી અક્ષપ્તિ થઈએ ત્યારેજ આત્મારૂપી અંદ્ર પ્રકાશથી ઝળહળી ઉઠે છે અને તેમાં લયલીન થતા મોક્ષનો આવિષ્કાર થાય છે.

વીર નિર્માણ ઉજવણીના “ જૈન ” ના માહિતી વિશેષાંક.

ભાવનગર (ટપાલમાં) ભગવાન મહાવીરના ૨૫૦૦ માં નિર્વાણ મહોત્સવની પૂર્ણા-હુતિ પ્રસંગે અત્રેથી નીકળતા “જૈન સાપ્તાહિકે ૪૦૦થી વધુ પાનામાં દળદાર વિશેષાંક પ્રગટ કરવાનું નક્કી કર્યું છે. હીવાળીમાં પ્રગટ થનાર આ વિશેષાંકમાં આ વરસ દરમિયાન દેશ અને વિદેશમાં મહોત્સવની ઉજવણી અંગે જે કાંઈ ધાર્મિક, સામાજિક અને રાષ્ટ્રીય કાર્યક્રમો થયા છે તેની સચિત્ર માહિતી આપવાનો પત્રનો હેતુ છે. આ પત્રના તંત્રીના જણાવ્યા મુજબ ઉજવણી અંગેના તમામ સમાચાર ભગવાન મહાવીર ૨૫૦૦માં નિર્વાણ મહોત્સવ માહિતી વિશેષાંક ૦/૦ શ્રી જૈન શ્રવે. કોન્ફરન્સ, ૨૧૯, એ કીકા સ્ટ્રીટ ગોડોલ્ફ બીલ્ડર્ગ બીજે માળે, મુંબઈ-૨ ના સંરનામે મોકલી આપવા.

સર્વોદયની ચાવી—

લે. પં. ધર્મ વિનયજી મંડના શિષ્ય આ. અશોકચંદ્રસૂરી. મં. (ડહેલાવાળા)
એક દિવસે મેં એક ભાઈને પૂછ્યું? કેમ વ્યાખ્યાનમાં આવતા નથી? તેમણે
જવાબ આપ્યો આપના વ્યાખ્યાનમાં આવવાનું ઘણુએ આકર્ષણ થાય છે. પરંતુ સમય
મળતો નથી?

તે ભાઈને મેં ફરી પૂછ્યું, સમય મળતો નથી? વ્યાખ્યાનમાં વધુ વખત નથી
ચાલતું, માત્ર એક કલાક ચાલે છે, તેટલો સમય ધારો તો તમે ખુશીથી મેળવી શકો?

તેમણે ખુલાસો કર્યો, આપને અમારા દૈનિક કાર્યક્રમનો ખ્યાલ આવે તો આપને
લાગશે કે મારી વાત બરાબર છે. સવારે ઊઠીને નિત્યક્રમથી પરવારૂં ત્યાં સ્ટેજે આઠ
વાગી બંધ છે. પછી એક કલાક ટયુશન આપવા બેઠો છું. નવ સવાનવે આવીને જમવા
બેસું છું, જમીને દશની ગાડી પકડું ત્યારે માંડ માંડ અગ્યાર વાગે એાફિસે પહોંચું
છું. પરામાં રહેનારને બે ત્રણ કલાક તો ગાંડીમાં જ નીકળી જાય છે. સુંબઈના પરામાં
રહેતા તે ભાઈએ ખુલાસો કર્યો નોકરી ઉપરાંત ટયુશન પણ કરે છે? મેં પૂછ્યું?

બીજું શું થાય? અત્યારની મોંઘવરીના ખર્ચાં તે સિવાય નિભાવવા સુરકેલ છે.
અમે તો ત્રણ જણાજ છીએ પરંતુ મોટું કુટુંબ જેને હોય તેને તો બે ત્રણ કલાક
એકરૂઠા કામ કરવું પડે છે. તેમણે ખુલાસો કરતાં કહ્યું.

આજની સ્થિતિ ખરેખર આવી જ છે. આજે એક બાજુ મહેનતનું પ્રમાણ વધ્યું
છે, બીજી બાજુ પૂરતી મહેનત કરવા છતાં પણ માનવી પોતાની જરૂરીયાત પૂરતું
મેળવી શકતો નથી દિવસના આઠ-આઠ કલાક અને દશ-દશ કલાક કામ કરવા છતાં
માનવી પોતાની નરી જરૂરીયાત પૂરતું ન મેળવી શકે પોતાની આવક બંધકના પાસાઓ
સરખા કરી ન શકે એ એક વિચારણીય પ્રશ્ન છે? હજુ થોડાં વર્ષો પહેલાના જીવન
પર દ્રષ્ટિપાત કરીશું તો આપણને માત્રમ પડશે કે માનવીને બહુજ ઓછા કલાક કામ
કરવું પડતું હતું. તેટલા વખતમાં તે પોતાની જરૂરીયાત સહેલાઈથી મેળવી શકતો હતો.
ભૂતકાળનો માનવી મસ્ત થઈને ફરતો હતો, સાત્ત્વિક ખોરાક સાદાં કપડાં અને જીવનની
અન્ય આવશ્યકતાઓ તે સરલતાથી મેળવી લેતો હતો. ત્યારે આજે માનવી સવારથી
સાંજ સુધી કાળી મજૂરી કરે છે. છતાં તે પોતાના બે પાસા પૂરા કરી શકતો નથી?
તેનું કારણ શું?

ભૂતકાળની અપેક્ષાએ આજે તો ઓછી મહેનત કરે તે વધુ મેળવી શકે તેમ છે.

૬૬-(૧૦)-૬૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

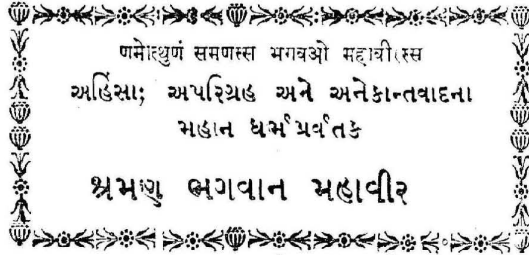
[૧૧]

કેમકે ભૂતકાળમાં યંત્રો ન હતા, બધું કામ હાથે કરવાનું હતું. ત્યારે આજે માનવીની મદદે યંત્રો અને વિજ્ઞાન આવેલ છે યંત્રોની મદદથી આજે ઉત્પાદનની ઝડપ અનેક ઘણી વધી છે. આમ છતાં ભૂતકાળની અપેક્ષાએ કામના ક્લાક ઘટવાને બદલે વધતા કેમ જાય છે? આ પ્રશ્ન આજે ગંભીર વિચારણા માગે છે.

આજે માનવ માત્રની શક્તિ એકંદર કયા કયા કાર્યમાં ખર્ચાઈ રહી છે. તેનું પૃથક્કરણ કરીશું તે આ પ્રશ્નનો ઉકેલ આપણે સહેલાઈથી મેળવી શકીશું માનવ સમાજ ની શક્તિ કેટલી જરૂરી કાર્યમાં ખર્ચાય છે? કેટલી બિન જરૂરી કાર્યમાં ખર્ચાય છે? કેટલી ઉત્પાદન કાર્યમાં ખર્ચાય છે? કેટલી વિનાશ કાર્યમાં ખર્ચાય છે? આ બાબતોનું પૃથક્કરણ કરીશું તે આપણને ખ્યાલ આવી જશે કે કામના ક્લાક વધવા છતાં આજે માનવી પોતાની જરૂરીયાત કેમ મેળવી શકતો નથી? પોતાની જરૂરીયાત મેળવવાની દિનપ્રતિદિન કેમ વધતી જાય છે, પ્રશ્નનું આ નિરાકરણ આપણે મેળવી શકીશું.

આજે માનવીની વધુમાં વધુ શક્તિ હિંસક શસ્ત્રોના ઉત્પાદનમાં ખર્ચાઈ રહેલી છે. હિંસક શસ્ત્રો વધારવાની આજે હરીદાઈ ચાલી રહેલ છે. ભૂતકાળમાં લડાયક સામગ્રી એટલે તલવાર, ભાલા અને તોપ, આટલી સામગ્રી દરેક દેશ રાષ્ટ્રે એટલે તેમની પાસે છેલ્લામાં છેલ્લી ઢાળની શસ્ત્રસામગ્રી છે. એમાં કહી શકાતું. આજે તેમાં અનેક ઘણા ઉમેરો થયે છે. તલવાર, ભાલા અને તોપ તો ભૂતકાળની યાદગીરી રૂપે મ્યુઝિયમમાં રાખવા યોગ્ય થઈ રહેલ છે. આજે તો લડાયક શસ્ત્ર સામગ્રીનું એક મોટું વિષ્ટ થાય તેમ છે હવાઈ જહાઝો, સબમરીનો, બોમ્બરો, મશીનગનો, આગબોટો, અણુબોમ્બો, વિગેરે અનેક પ્રકારની શસ્ત્ર સામગ્રી અબજોના ખર્ચે અને કરોડો માણસોની શક્તિના ખર્ચે દરેક દેશને રાખવી પડે છે આ ઉપરાંત એલચી ખાતાઓ પણ નભાવવા પડે છે. આ બધી શસ્ત્ર સામગ્રીનો ઉપયોગ કરી શકે તેવું લશ્કરી બળ, હવાઈ બળ, દરિયાઈ બળ, રાખવું પડે છે. દરેક માનવી દીક પડતો આ સરેરાસ ખર્ચોનો બોલો કાંઈ ઓછો નથી?

લશ્કરી ખર્ચ અને શસ્ત્રસામગ્રીનું ખર્ચ વધ્યું છે તે ઉપરાંત દરેક દેશમાં સરકારી ખાતાઓ પણ અનહદ પ્રમાણમાં વધી ગયાં છે. ભૂતકાળમાં સરકારી ખાતાઓ ખાતા-ઓનું પ્રમાણ નહિ જેવું હતું આજે તો આ ખર્ચ પણ અનેક ગણું વધતું જાય છે. રેશનિંગ ખાતુ, સી. આઈ ડી. ખાતુ વિગેરે અનેક ખાતાઓ આજે અસ્તિત્વમાં આવ્યા છે જેના નામે પણ કદી ભૂતકાળમાં અસ્તિત્વમાં નહોતો. આ બધો ખર્ચ જે દરેક દેશની સરકાર નિભાવી રહી છે. (મશ.ક)

લે:- શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીધરજી મહારાજ

શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર પ્રભુનું પવિત્ર નામ સમગ્ર વિશ્વમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. વિશ્વના સર્વ ધર્મ પ્રવર્તકોમાં ભગવાન મહાવીરનું સ્થાન સર્વોપરિ સ્થાને છે. અહિંસા, અપરિગ્રહ અને અનેકાન્તવાદના સિદ્ધાન્તો સમગ્ર વિશ્વના ચરણે સુંદરમાં સુંદર રીતે રજુ કરનાર છેલ્લામાં છેલ્લા કોઈપણ ધર્મપ્રવર્તક મહાપુરુષ ભારત વર્ષના આંગણે થયા હોય તો આજથી લગભગ ૨૫૦૦ વર્ષ પૂર્વે થયેલા શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર હતા. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરના અહિંસા, અપરિગ્રહ તેમજ અનેકાન્તવાદના સિદ્ધાન્તોની આજની અર્થાત પ્રજાને શાંતિ આપવા માટે અનન્ય યાચન તરીકે સાબીત થયાં છે.

ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણ કલ્યાણકુના પવિત્ર પ્રસંગે આપણું કર્તવ્ય

ભગવાન મહાવીર એકલા જૈન ધર્મના જ ભગવાન ન હતા. સંખ્યાબંધ ઈતર ધર્મોએ એ ભગવાનના ચરણોમાં જીવન સંપર્ષિત કર્યું હતું અને આત્મકલ્યાણની સાધના કરી હતી. અનેક રાજા મહારાજાઓ, મહામાત્યો, કોડપતિ, લક્ષાધિપતિ શ્રીમંતો. વિદ્વાન-પ્રદાણુ પંડિતો યાવત્ લક્ષાવધિ સ્ત્રીવર્ગ તેમજ અસુક શુદ્રવર્ગ પણ એ પ્રભુની ધર્મપરિષદમાં માનવંતું સ્થાન હતું. આ ભગવાનનો ત્યાગ-વૈરાગ્ય તેમજ તપશ્ચર્યા અત્યંત ઉચ્ચ કોટિની હતી, અને ક્ષમા સહિષ્ણુતા વગેરે સદ્ગુણો પરાક્રાંધાએ પહોંચ્યા હતા,

અષાઠ સુદિ ૬ ચ્યવન કલ્યાણક, (દેવલોકમાંથી મનુષ્ય લોકમાં અવતરણ) ચૈત્ર સુદિ ૧૩ જન્મ કલ્યાણક, કાતિક વદિ ૧૦ દીક્ષા કલ્યાણક, વૈશાખ સુદિ ૧૦ કેવલ-જ્ઞાન કલ્યાણ અને આસો વદિ ૩૦ (દીવાળી)ના દિવસે પ્રભુનું નિર્વાણ કલ્યાણ હતું આવા કારણે આ પાંચેય કલ્યાણકના દિવસોમાં કલ્યાણક મહોત્સવ ઉજવાય, એ નિમિત્તે પ્રભુ-ભક્તિતા પ્રસંગો યોગ્ય, મહાવીર પ્રભુના જીવન પ્રસંગો આજની પ્રજા સમક્ષ વ્યવસ્થિત રીતે રજુ થાય, એ ભગવાનના આદેશો-ઉપદેશો જનતાને સમજાવાય અને જગતના સર્વ જીવોની વાસ્તવિક શાંતિ માટે મૈત્રી ભાવના કિંવા વિશ્વ બંધુત્વ માટે સક્રિય પુરુષાર્થ થાય તે ઘણું ઘણું હિતાવંદ ગણાય. (ક્રમસઃ)

ક્ર-(૧૨) ક્ર

ભગવાન મહાવીરના અંતિમ દેશનામાંથી—

(પચીસોમાં ભગવાન મહાવીર મહોત્વ નિર્મરો)

લે:- રતિસાલ માલુકચંદ શાહ-નદીયાદ

ગૃહસ્થ કે સાધુ જેણે કષાયોને શાંત કરી નાખ્યા છે, એ સંયમ અને તપનું પાલન કરીને દેવલોકમાં જાય છે.

પૂરનીય સંયમી અને ત્રિતેન્દ્રિય સાધુઓનું ચારિત્ર સાંભળીને ચારિત્રવાન અને બહુશ્રુત મહાત્મા મૃત્યુ વખતે સંતોષ થતો નથી.

બુદ્ધિમાન સાધુ બન્ને ચરણોને સરખાવીને વિશેષતાવાળાને ગ્રહણ કરે છે હાથથી દયા ધર્મને વધારીને નથા ભૂત આત્મા થઈને આત્માને પ્રસન્ન કરે છે શ્રદ્ધાવાન સાધુ જ્યારે મૃત્યુકાળ આવે ત્યારે ગુરુજી પાસે મરણ ભયને દુર કરે અને આકાંક્ષા રહિત થઈ પડિત મરણને ઇચ્છે

મૃત્યુ વખતે શરીરનું મમત્વ છોડીને ભક્ત પ્રત્યાખાન ઇગિત અને પાદોગમન એ ત્રણ મરણમાં કોઈ એક મરણ દ્વારા સકામ મરણે મરે.

જેટલા અજ્ઞાની પુરુષો છે, તેઓ બધા હુઃખ ભોગવે છે, મૂઠ પુરુષ અનંત સંસારમાં પુષ્કળ રખડે છે.

એટલા માટે પડિત લોક મોહ જાળને દુર્ગતિનું કારણ જાણીને સ્વયં સત્યની શોધ કરે અને બધા પ્રાણીઓની મૈત્રી રાખે.

એ વિચારે કે મારા કરેલા કર્મનું ફળ ભોગવતી વખતે મારી રક્ષા કરવાનો માતા, પિતા, ભાઈ, સ્ત્રી, પુત્ર અને પુત્રની વહુ કેઈપણ સમર્થ નથી સમ્યગ્દષ્ટિ પુરુષ ઉપર કરેલી વાતને સ્વયં વિચારે અને સ્નેહનો તોડી દે પૂર્વ પરિચયની ઇચ્છાન કરે.

મણિ, કુંડલાદિ આભૂષણ, દાસ, દાસી, ગાય ઘોડાદિ પશુ આ બધાને છોડીને (સંયમ પાળવાથી) દેવ થાય છે.

ચલ, અચલ, સંપત્તિ, ધન, ધાન્ય, ઉપકરણ આદિ હુઃખ ભોગવતા પ્રાણીને હુઃખમાંથી છોડાવવા સમર્થ નથી. (ક્રમશઃ)

૫-(૧૩)-૫

(ગયા અંકથી થાણું) **વિશ્વમાન્ય ધર્મ** (દોહરા)

ગુણ અવગુણ નવ જાણીએ	ગૂણી ને ગુણી મળે
તો ગુણી કેમ થવાય ?	રૂની પૂણી જેમ
ગુણ અવગુણ બે એકપણ	નિંદા સ્તુતિ જગ સૌ કરે ?
સ્વભાવે જુદા થાય....૧૮૫	અંધા આરસી પ્રેમ....૧૮૮
અવગુણ ગુણ ભાળે નહી	આજે મૂરખ જે બને
ગુણ ભાળે અવગુણ	કાલે પંડીત થાય
કાચ લઈ ભાળે નહી	કાલે પંડીત હતો
કલઈ ભાળે જગ સ્થળ....૧૮૬	આજે સુરખ ગાય...૧૮૯
દિપક પ્રકાશ સદૃશ ગુણસમ	કરો ન પરિક્ષા કોઈની
તિમીર દુર્ગુણ ધૂમ	કરવાથી ગુંલા ભ
દેહવત સંસાર સમ	થુંક પાક થાયે નહી
મરણ દીવેલ જનમ...૧૮૭	ગુણ દોષનાં સૌ ગાભા....૧૯૦

રચયીતા : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ (કમશ)

લવાજમ મોકલી આપો

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશનાં વાર્ષિક સભ્યોને ખાસ જણાવવાનું કે
સંવત ૨૦૩૨ના વાર્ષિક લવાજમના રૂ ૬-૫૦ તુરત M. O થી
મોકલી આપે જેઓ નહિ મોકલે તેઓનું નામ કમી કરવામાં આવશે
નોંધ:- ખાસ વી. પી. થી અંક મોકલાવવામાં આવશે નહિ.

ઓં સ્વાહા

શાંતિં ભવતુ તુષ્ટિભવતું પુષ્ટિ ભવતું વિ.

સ્વ. ડાયાભાઈ માતીચંદભાઈ વકીલ

શાંતિ થાઓ સુખી અને સંતોષ થાઓ અને પુષ્ટિ એટલે વૃદ્ધિ વિ. થાઓ એવો સાધારણ અર્થ ઉપરના ત્રણ પદોનો થાય છે. આ ત્રિપદી અથવા ત્રણ પદો જૈનોમાં વારંવાર અને અનેક કૃતિઓમાં વપરાયેલા જોવામાં આવે છે. જ્યારે જૈનેતરોમાં અને અને ખસ કરીને સનાતન ધર્મના સાધુ સંન્યાસીઓમાં તેમની કથા અને પ્રવચનોની શરૂઆતમાં અને અંતીમ દ્રક્ત ઓં શાંતિઃ શાંતિ શાંતિ પદો બોલવામાં આવે છે, ઉપર જણાવેલા ત્રણ પદો જૈનોની ધિક્તશાંતિ સ્તોત્રમાં ખાસ કરીને વપરાયેલા જોવામાં આવે છે.

આચાર્યો પાઠપાઠ પદમાં ઓં સુતિર પુષ્ટિ પદમાં વિ. માંએ ત્રણ પદો જોવામાં આવે છે. એ સિવાય એજ સ્તોત્રમાં મોટે ભાગે એકલા શાંતિ પાઠનો ઉપયોગ કરેલો જોવામાં આવે છે.

શ્રીશ હરીને શ્રી અંધજગજન પદ અને તેના આક “શાંતિં ભવતુ” વાળા પદોમાં શાંતિ પાઠના જોવામાં આવે છે એ ઉપરાંત એ ધૃજ્ઞ શાંતિ સ્તોત્રમાં ઓં અને સ્વાહા શબ્દનો વારંવાર ઉપયોગ કરેલો જોવામાં આવે છે.

જૈનોમાં ઓં શબ્દ પંચપદમેષ્ટિવાચક છે જ્યારે જૈનેતરોમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ; શિવની ત્રિપુટી વાળો અર્થ થાય છે.

સ્વાહા શબ્દ જૈનો તેમજ જૈનેતરોમાં અનેક વખતે વપરાયેલો જોવામાં આવે છે.

સ્વક આવા અથવા શુક આહા શબ્દો મળી સ્વાહા શબ્દ બનેલો લાગે છે. એનો સાધારણ અર્થ સારી રીતે આદોગો અથવા જગતમાત્રનું કલ્યાણ થાઓ. એવો થાય છે.

જૈનોએ જૈનેતરોનું અનુકરણ કયું છે કે જૈનેતરોએ જૈનોનું ઉપર જણાવેલી બાબતમાં અનુકરણ કયું છે કે એ પ્રશ્ન વિચારવા જેવો છે તો એ બાબતમાં વિદ્વાનો વિશેષ અજવાળુ પાડશે

No Reg. B.V.-37

❀ નીતિ ❀

(કૌન ગલીમે શ્યામ બતાદે સખી કૌન ગલીમે ગયો શ્યામ—એ રાગ)

卐—❀—卐

કૌન નીતિ મેં હે કહ્યાણુ બતાદો
આત્મન કૌન નીતિ મેં હે કહ્યાન...કૌન એ ટેક
ન હૈ સ્વતંત્રામે સ્વછંદસે ન હૈ
પર શિક્ષાગ ડરી પ્રવાહ
હુંદ લીધે નીજ ભાન અષ્ટાંગસે
ઐશી નીતિ હે કહ્યાન ..કૌન—૧

યમ નિયમ આસન પ્રાણાયમ
ઉત્પતિ નીતિ હે ત્યાગ
હૈ પ્રત્યાહાર ધ્યાન ધારણા લય
ની તિ ત્યાગ વૈરાગ...કૌન—૨

સ્થિતિ અમાધી હૈ મુકિત સંસારે
નય નીતિ નિશ્ચય વ્યવહાર
પદ્મીઘ અણુભાગ પ્રદેશમેં ચતુર
ગ્યાન દર્શન ચારિત્રાધાર...૩

卐

— હુ હા —

અંધારો પોસાય નહિ. અંધ શ્રદ્ધા પોસાય;
ધર્મ અર્થ ને કામ મોક્ષ એણે સૌ વહિ જાય-૨

પ્રકાશક : જયંતિલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક : કૃતેયંદ્ર ખોડીશાસ ગાંધી, શ્રી અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર. ૪૬૪૦